

Devreme

Emaanastasia

Devreme...

Aleargă timpul cu mine pe brațe
Pe-aleile vremii, cu talpa de lut,
Cu pașii grăbiți să rupă distanțe
Din trupul de vreme sub nouri căzut.

Aleargă cu mine și cade-n genunchi
Apoi mă ridică pe aripi de foc,
Mă-mpunge în coastă și țip din rărunchi
Și-o clipă rămân absentă pe loc.

E mult prea devreme și-afară e vânt,
Iar anii se sting pe drumul cel nou,
Cortina e trasă, nu știu unde sunt
Dar timpul în mine lovește din nou.

Încerc să alerg și eu pe alee
Cu lacrimi de pași cu gândul hoinar,
Și-n trupul de vreme cu chip de femeie
Văd râul de viață și-al clipei hotar.

Și chem iară timpul ce-n mine-a lovit
Să strige arzând o vreme de nea
Cu focul cel viu de lacrimi pornit,
Când steaua iubirii aproape mă vrea.

Dar umbra mă poartă pe-al timpului fald,
Puțin zăbovesc în clipa cea grea,
Mă undui ca valul, în suflet mi-e cald;
Și-n nourii vremii, m-aprind ca o stea.